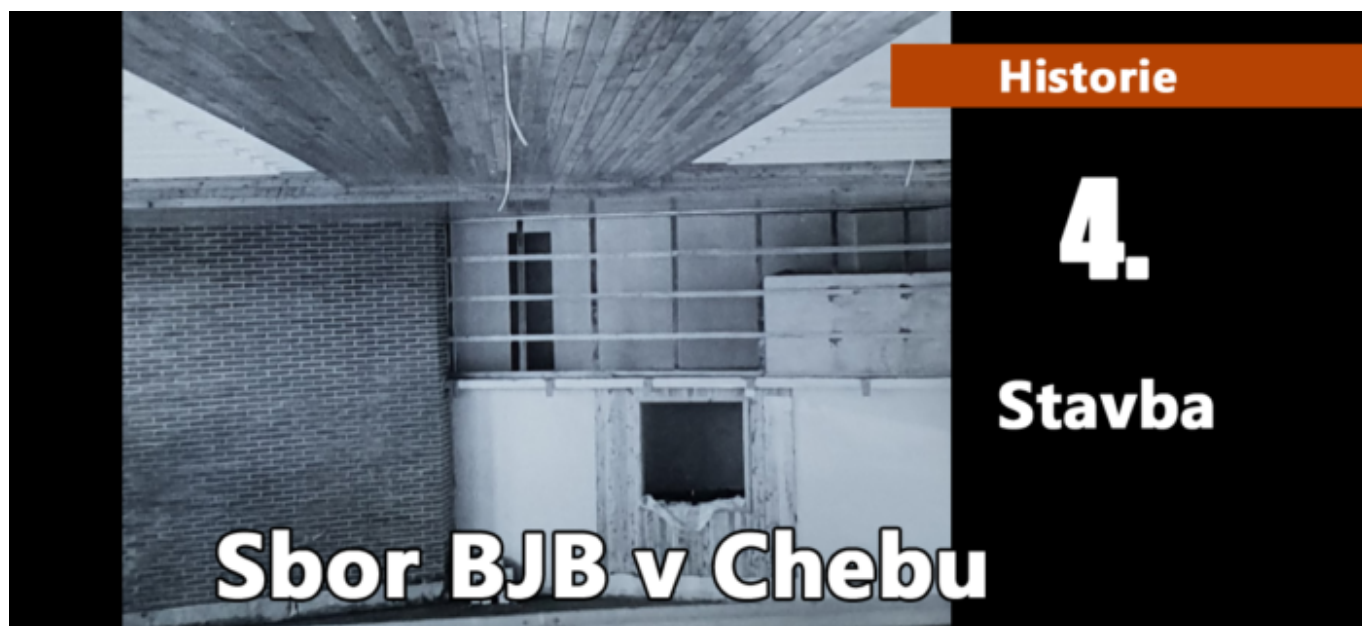
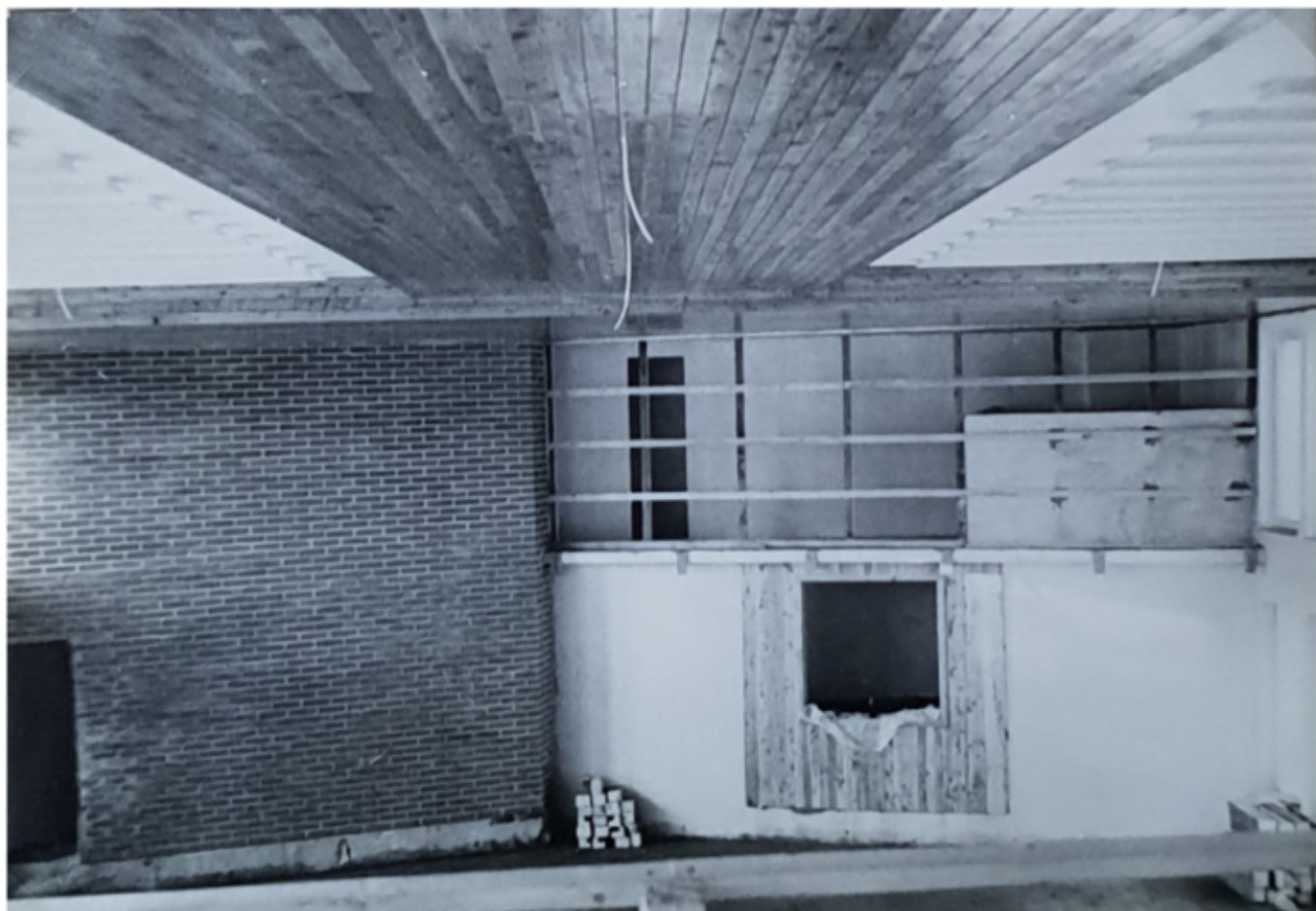

Historie: Sbor BJB v Chebu - 4. Stavba modlitebny

Historie

modlitebna u nádraží na Stalinově třídě v zadním traktu

Sbor BJB v Chebu - 4. Stavba modlitebny

Seminární práce Anety Kvasničkové Bratrská jednota baptistů v Chebu nahlíží na historii sboru BJB v Chebu a jeho historické kořeny v rozsahu více než padesáti let. Vychází z několika písemných zdrojů a také ze svědectví několika pamětníků.

To přináší nové a neotřelé pohledy na historii vzniku baptistického sboru na Svaté Heleně v rumunském Banátu i na komunistický útlak baptistického společenství v Chebu, jeho utrpení a statečnou víru i nadšení při budování vlastní modlitebny v době Pražského jara a na počátku okupace ČSSR vojsky Varšavské smlouvy.

Věříme, že tato seminární práce bude pro naše čtenáře zajímavým čtením a že bude nápomocná i budoucím badatelům, kteří se budou zabývat tímto historickým obdobím.

4 Stavba modlitebny

Poslední kapitola je věnovaná osobním zážitkům z dob výstavby modlitebny.

Každý výstavbu prožíval jinak, zatímco pro mladší to byla nádherná a nová věc, tak pro starší byla stavba namáhavá povinnost, která obnášela spoustu těžkostí.

“Hezký zážitky, samý hezký zážitky, protože to byla bomba, já měl takových 10 nebo 11 let. A to byly úžasný zážitky, celej sbor šlapal jak hodinky, neexistovala elita, všichni se snažili jak kdo uměl a každej byl vítanej.”¹⁰⁵

“Měla jsem šestnáct, sedmnáct let. Byla jsem moc šťastná, když jsem viděla jak se ten dům staví úplně od základu a jak se ty cihly dávají. Naučila jsem se vyrábět maltu a naučila jsem se jak má vypadat přesátek písek. Chodilo tam více mladých lidí a spolu jsme se při tej práci bavili, líbilo se nám pomáhat. A vzpomínám na to ráda.”¹⁰⁶

“... A když se dodělala dlažba, tak jsem šel do Aše, a tam jsem dvaapadesát dní ležel na ortopedii v nemocnici. (...) Brácha byl kazatelem, Štěpán Křivánek. Tak ten musel hlásit každej den na národním výboru, kolik lidí tam dělalo a co tam dělali, ono to nebylo lehký.”¹⁰⁷

Prvním krokem bylo sehnat cihly.¹⁰⁸

“Cihly nebyly ke koupi, protože stát je neprodával cirkvím ani soukromníkům. Takže se musely nabourat tam, kde se bourala stavení. U nádraží se boural cihlový dům, tak tam jsme chodili, strhli patro jeřábem a my jsme vybírali cihly. Očišťovali, vozili na plac do modlitebny a tam pak chodily děti, babičky, kdo mohl a měl ruce, každej chodil čistit cihly. Byly tam pak zase nasypány na hromadě, jak se přivezly traktorem. Pak se ale očistily a ty který se očistily, tak se rovnaly.”¹⁰⁹ Začalo se stavět a ještě se čistily, ale už byly skoro všechny očištěny.”¹¹⁰

¹⁰⁵ KŘIVÁNEK, Štěpán - ústní rozhovor

¹⁰⁶ KVASNIČKOVÁ, Barbora - ústní rozhovor

¹⁰⁷ KŘIVÁNEK, Rudolf - ústní rozhovor

¹⁰⁸ viz Obrázek 1

¹⁰⁹ viz Obrázek 4

¹¹⁰ KŘIVÁNEK, Rudolf - ústní rozhovor

“Zúčastňovala jsem se od první cihly, to se bouraly baráky od nádraží a z toho jsme očišťovali cihly a dávali je na přívěs u traktoru.¹¹¹ Pak se vozily na staveniště, kde se měla stavět ta modlitebna, tam jsme ty cihly znovu museli čistit do dokonalá.”¹¹²

“Cihly jsme získávali u nádraží, tam se bouraly baráky. Já jsem tam byl taky. Tam jsme přijeli a teď taková hromada sutin¹¹³ a my jsme brali cihly, rukavice a teď jsme házeli. Tvořili jsme živý řetěz až na traktor. A teď se to házelo, to mě strašně bavilo, při tom se povídalo, všichni byli veselí, lidi byli šťastný, protože se mohlo stavět.”¹¹⁴

Při stavbě se zapojoval každý tak jak uměl.¹¹⁵

“A když jsme pak stavěli, tak já jsem byl u pisku a míchal jsem maltu. A házeli jsme to a strejda Lojza, to byl hlavní vedoucí stavby, říkal kolik pisku, kolik malty, kolik cementu. A my jsme míchali a byl to úžasnej zážitek. Lidi betonovali.¹¹⁶ Dělal se beton, nebo omítková malta. A každej tam pracoval.”¹¹⁷

“Pomáhala jsem třeba přesívat písek, dělat maltu, nosit věci. Pomáhala jsem se vším co bylo třeba, dokud se to nepostavilo. Ještě ten večer, než se to otevřelo, tak jsem malovala štětečkem nad topením bílou barvou, aby to bylo dokonalý, to chtěl můj strýc, Štěpán Křivánek. Ten mě požádal, jestli bych to neudělala, že mám dobrý pevný ruce a že to určitě udělám hezky, aby to bylo krásný. Takhle jsem do poslední chvíle pracovala.”¹¹⁸

Nejvíce vzpomínek ze stavby měl vyučený zedník, Rudolf Křivánek, který na stavbě¹¹⁹ odpracoval více než 700 hodin.¹²⁰

¹¹¹ viz Obrázek 2

¹¹² KVASNIČKOVÁ, Barbora - ústní rozhovor

¹¹³ viz Obrázek 3

¹¹⁴ KŘIVÁNEK, Štěpán - ústní rozhovor

¹¹⁵ viz Obrázek 7

¹¹⁶ viz Obrázek 6

¹¹⁷ KŘIVÁNEK, Štěpán - ústní rozhovor

¹¹⁸ KVASNIČKOVÁ, Barbora - ústní rozhovor

¹¹⁹ viz Obrázek 12

¹²⁰ Štěpán KŘIVÁNEK, *Kronika sboru Bratrské Jednoty Baptistů v Chebu*, Cheb 1950-1980, s.90

“Začalo se stavět, vylily se základy. Potom se začalo zdit.¹²¹ A když se vyzdilo, co se vyzdilo, tak se musel dělat šalunk. Ten se potom vybetonoval¹²² a zdilo se zas nahoru. A když se to vyzdilo, tak se objednal v Kovu ocelové vazníky střešní konstrukce. Když to vyrobili, tak jsme dali to železo¹²³ nahoru a vybetonoval se věnec, aby to bylo tvrdý. Tam se dávaly železa všude, kde bylo třeba. A když se pak budova pokryla, tak se začala omitat. A když se to omitlo, tak se dělal strop ve vestibulu a v modlitebně. To jsme všechno dělali my, zedníci.”¹²⁴

Na první pohled dokonalé obložení, které je vidět v přední části modlitebny, bylo podle Rudolfa Křivánka celé navrženo “podle oka”.¹²⁵

“Vepředu jak je kazatelna, jak jsou vepředu ty cihly, tak ten roh jsem zakládal celej já, od shora až dolu. Já jsem to dělal všechno podle oka. A byli tam zedníci, který obkládali se mnou, asi 4, tak ty ostatní si pak od toho myho dali prkno a chytili ho skobkama, a na to to pokládali, aby to měli rovný.”¹²⁶

Na stavbě bylo spoustu práce.¹²⁷

“Omitali jsme sociální zařízení, vestibul, pak se dělala dlažba. Tu dlažbu jsem všecku nakrájel, kde byla potřebat řezat, všechnu jsem já řezal svým strojkem. Oni pak ty dlažby položili a zalejvali, to taky dalo práce. Ale to jsem já už nedělal, protože jsem byl v nemocnici. Když jsem přišel domů, tak se už otevíralo.”¹²⁸

Komunisti jim komplikovali práci.

“Jakmile se zase začalo donášet, tak se lidi začali rozmýšlet. Kdo chodil, tak chodil s rizikem, že se nebude mít tak dobře, jako kdyby nechodil. To ale zase mělo vliv na to, že tam zůstávali

¹²¹ viz Obrázek 9

¹²² viz Obrázek 8

¹²³ viz Obrázek 10

¹²⁴ KŘIVÁNEK, Rudolf - ústní rozhovor

¹²⁵ viz Obrázek 11

¹²⁶ KŘIVÁNEK, Rudolf - ústní rozhovor

¹²⁷ viz Obrázek 5

¹²⁸ KŘIVÁNEK, Rudolf - ústní rozhovor

lidi, který opravdu chtěli následovat Pána Ježíše a ne ty, který tam chodili, protože tam byli zajímavý lidi a bavilo je to.”¹²⁹

“Asi 2 roky se to stavělo, ale nesměli jsme to zastavit. Kdybysme to zastavili, že nemáme materiál, nebo peníze, tak by nám to víc už nedovolili. Osmadesátý rok prošel a začal Husák. Tak co jsme měli peníze doma, tak se daly tam, aby byl cement a písek, aby se dělalo každý den. A když nebyl koupenej materiál, tak se ten den aspoň uklízelo, ale muselo se dělat.”¹³⁰

Pomáhalo se i dobrým jídlem.

“Sestry vařily a přinesly jídlo, to bylo tak dobrý, smaženice a různý takový. Fakt, hrozně dobrý.”¹³¹

“Moje babička, který bylo v tý době kolem sedmdesáti let, tam chtěla taky pracovat, ale a oni už jí říkali, že není zdravá, tak ať radši odpočívá. A ona potom aspoň každý den pekla buchty pro ty, co tam pracovali.”¹³²

Otevření modlitebny bylo velkolepé.¹³³

“Pak bylo velký zahajovací shromáždění, tam se sešlo možná 600 lidí.”¹³⁴

“Z tej stavby bylo potom nejhezčí to otevření, protože to bylo úplně narvaný lidma.”¹³⁵

¹²⁹ KŘIVÁNEK, Štěpán - ústní rozhovor

¹³⁰ KŘIVÁNEK, Rudolf - ústní rozhovor

¹³¹ KŘIVÁNEK, Štěpán - ústní rozhovor

¹³² KVASNIČKOVÁ, Barbora - ústní rozhovor

¹³³ viz Obrázek 17

¹³⁴ KŘIVÁNEK, Štěpán - ústní rozhovor

¹³⁵ KVASNIČKOVÁ, Barbora - ústní rozhovor

Závěr

Můj pohled na Bratrskou Jednotu Baptistů v Chebu se v průběhu psaní seminární práce velmi změnil. Zatímco dříve jsem jí brala jako samozřejmost, jako věc která tu vždycky byla a bude, tak teď vidím, kolik námahy, úsilí a vytrvalosti za celým sborem stojí.

Jen těžko si dokážu představit sebe na místě členů, kteří stáli při počátcích sboru, ať už to byl náročný přesun ze Svaté Heleny, následné odloučení od všech známých, nebo scházení se při společných shromážděních za komunistické nadvlády.

V úvodu práce jsem si vytyčila dva cíle. Prvním cílem bylo poukázat v práci na problémy ve sboru spojené s komunistickou vládou. Tento cíl jsem splnila. Jsem upřímně znechucena z toho, že komunisté byli schopni zatýkat a dokonce mučit členy církve, třeba bratra Jersáka, a to jenom z důvodu toho, že šířil lásku a naději.

Mým druhým cílem bylo uchovat vzpomínky na jednom místě pro mou rodinu a sbor. Díky autentickým výpovědím mých třech respondentů jsem zaznamenala počátky sboru tak, jak doposud nikde zaznamenány nebyly, a to navíc společně s dobovými fotografiemi.

[Bratrská Jednota Baptistu v Chebu Aneta Kvasnicková - Seminární práce.-1](#) [Stáhnout](#)

pokračování příště

Další kapitoly:

1. [Imigrace](#)
2. [Modlitebny](#)
3. [Šedesátá léta](#)
4. [Stavba modlitebny](#)

-šk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)